4. LOGOWANIE i PODSTAWOWE POLECENIA

Co to jest powłoka?

Powłoka (shell) jest interpretatorem poleceń przeczytanych z klawiatury lub pliku - jest czymś w rodzaju command.com w systemach windowsowych.

Każde polecenie wpisane z klawiatury zostaje zamienione przez powłokę na język zrozumiały dla jądra systemu, które może odpowiednio zareagować na to polecenie.

Linuks posiada kilka powłok : bash, sh, csh, tcsh, ale domyślnym shell'em jest bash, dlatego pozostałe opisy będą dotyczyć tej właśnie powłoki.

Po załadowaniu systemu system przywita nas graficznym menadżerem logowania (jeżeli zainstalowaliśmy) lub konsolą tekstową.

W obu przypadkach system poprosi nas o podanie nazwy użytkownika (login) i jego hasła (password).

Jeśli podczas instalacji stworzyliśmy dodatkowego użytkownika, dobrym rozwiązaniem jest zalogowanie się właśnie jako ten użytkownik.

Należy pamiętać, że będąc zalogowanym w systemie, jako ROOT posiadamy pełne uprawnienia, co oznacza, że możemy wykonać dowolną operację - nawet przypadkowo skasować cały system.

Będąc zalogowanym, jako zwykły użytkownik w każdej chwili możemy stać się superużytkownikiem lub innym użytkownikiem mającym konto na naszym komputerze. Do zmiany użytkownika służy komenda wydawana z linii poleceń konsoli:

su nazwa_użytkownika

po wydaniu komendy system poprosi nas o podanie hasła dla tego użytkownika.

Aby stać się z powrotem poprzednim użytkownikiem należy wydać polecenie:

exit

SZUKANIE POMOCY I PODRĘCZNIKI MAN

Nawet najlepszy administrator w końcu dochodzi do wniosku, że nie wie wszystkiego o systemie i w pewnych sytuacjach potrzebuje pomocy.

Strony man stanowią pierwszą pomoc w takich sytuacjach. Zawierają one definicje i objaśnienia poleceń systemu wraz z opisem opcjonalnych parametrów dla specjalnych funkcji poleceń.

man polecenie np.: man ls - pokaże nam opis polecenia ls służącego do listowania zawartości katalogów.

PODSTAWOWE POLECENIA

Proponuje Państwu stworzyć sobie listę podstawowych poleceń Linuksa, posegregowanych w grupy w zależności od przeznaczenia. Opis każdego z tych poleceń można zobaczyć poprzez wydanie komendy :

man polecenie polecenie --help

(skrócony opis)

Polecenia można podzielić na następujące grupy:

- polecenia związane z plikami i katalogami
- polecenia związane z systemem plików
- polecenia związane z zarządzaniem użytkownikami
- polecenia związane z zarządzaniem modułami jądra
- polecenia związane z procesami
- polecenia związane z siecią
- polecenia związane z wyszukiwaniem
- polecenia związane z szukaniem pomocy inne polecenia

Podstawowe polecenia związane z plikami i katalogami np.: pwd

– gdzie jesteśmy ☺

cd ścieżka dostępu

Opis : zmiana bieżącego katalogu

Aby wejść do jakiegoś katalogu, możemy podać bezpośrednią ścieżkę dostępu do katalogu, albo pośrednią (liczoną od miejsca, w którym się aktualnie znajdujemy). Dajmy na to przykład. Chcemy wejść do katalogu test, który znajduje się w naszym katalogu domowym. Więc w konsoli wpisujemy: cd /home/sXXXXX/test lub postac równoważną:

cd ~/test

Obie wyżej pokazane postaci są metodami bezpośrednimi, ponieważ podajemy bezpośrednią ścieżkę do katalogu test (licząc od katalogu głównego).

Znak tylda (~) oznacza /home/ sXXXXX/. Czyli katalog domowy użytkownika sXXXXX. Jeśli jesteśmy w katalogu domowym, to możemy dostać się do katalogu test inaczej. W konsoli wpisując:

cd test

Jest to metoda pośrednia, ponieważ podajemy nazwę katalogu (test), który znajduje się w bieżącym katalogu

Przejście do katalogu nadrzędnego odbywa się poprzez dwie kropki (..). W konsoli wpisujemy cd ..

Innym ważnym operatorem jest minus (-). Wpisując w konsoli:

cd -

Przechodzimy do katalogu, w którym byliśmy ostatnio.

ls [-al] plik_lub_katalog

Opis : wyświetla informacje o plikach i katalogach Opcje

- -a wyświetla wszystkie pliki w katalogu, wraz z plikami ukrytymi
- -I listuje w długim formacie pełną informację o plikach i katalogach, pokazuje prawa do pliku
- -o pokazuje nie tylko nazwę pliku, ale także prawa dostępu, rozmiar, właściciela oraz datę modyfikacji
- -f zawartość nieposortowana
- -i pokzauje i-węzły (i-node)
- -p zaznaczenia katalogów przez dodanie ukośnika (katalog/) --sort
- sortuje pliki można go ustawić na:
 - --sort=size sortuje wg rozmiaru
 - --sort=time sortuje według czasu modyfikacji
- --sort=extension sortuje według rozszerzenia. Pliki bez rozszerzenia będą na początku
- -r odwraca sortowanie
- -F dopisz / po nazwie katalogu , * po pliku wykonywalnym , @ po nazwie plików powiązanych
- -R wyświetlenie zawartości katalogu wraz z zawartością podkatalogów
- -h pokazuje rozmiary w wygodnych jednostkach
- -T liczba ustala ilość kolumn (oczywiście, jeżeli wystarczy miejsca)

maski – pisząc np. *.txt na końcu polecenia, ls pokaże wszystkie pliki z końcówką .txt Przykłady:

Aby dowiedzieć się więcej informacji o zawartości katalogu przychodzi z pomocą opcja -l. Rysunek poniżej zawiera więcej informacji na temat zawartości katalogu, o których zaraz powiem.

Polecenie Is -I

Na następnym rysunku pokazane zostało polecenie Is, z opcją -I, oraz konkretnym plikiem.

```
gruby@earth:~/Desktop/test$ ls -l plik1
-rw-r--r- 1 gruby gruby 30 2010-05-31 18:55 plik1
(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7)
```

Polecenie ls -l plik1

Gdzie:

- (1) Uprawnienia do pliku (o uprawnieniach to w innym miejscu)
- (2) Liczba łączy
- (3) ID użytkownika
- (4) ID grupy
- (5) Liczba bajtów
- (6) Data ostatniej modyfikacji
- (7) Nazwa pliku

Oba w/w polecenia nie pokazują plików ukrytych (tj. zaczynających się od kropki). Tak więc, aby zobaczyć ukryte pliki, które znajdują się w katalogu należy użyć polecenia ls, z odpowiednią opcją.

Opcje te, to -a, -A. Różnica pomiędzy nimi pokazana została na kolejnym przykładzie

```
gruby@earth:~/Desktop/test$ ls -a
    dowiazanie do plik1 main
                                 plik1
                                        .ukryty_katalog
    katalog1
                         main.c plik2
                                        .ukryty plik.txt
gruby@earth:~/Desktop/test$ ls -A
dowiazanie do plik1 main
                             plik1
                                    .ukryty katalog
katalog1
                     main.c
                             plik2
                                    .ukryty plik.txt
gruby@earth:~/Desktop/test$
```

Polecenie Is -a, Is -A

Jak widać, polecenie ls -a, wyświetla zawartość katalogu, wraz z wszystkimi ukrytymi plikami, oraz pokazuje "." (kropka), oraz ".." (dwie kropki) co odpowiednio oznacza katalog bieżący, oraz katalog nadrzędny. Polecenie ls -A, wyświetla zawartość katalogu wraz z plikami ukrytymi, lecz pomija "kropki".

HISTORIA POLECEŃ

Powłoka bash posiada zdolność przywoływania wcześniej wydawanych poleceń przez użycie klawiszy kursora. Bash rejestruje je w pliku.bash_history, który znajduje się w katalogu domowym użytkownika.

Historię poleceń określają dwa parametry:

HISTFILE - wskazuje na plik zawierający wywołane wcześniej polecenia

HISTSIZE - określa ile ostatnio wydanych poleceń ma być przechowywanych w pliku historii

Aby obejrzeć listę ostatnio wydawanych poleceń bez otwierania powyższego pliku należy skorzystać

z polecenia history z parametrem określającym liczbę wierszy, które mają być wyświetlone :

history 10

pokaże 10 ostatnio użytych poleceń.

Aby powtórzyć wcześniej wydane polecenie można użyć następującej komendy:

!3

gdzie 3 jest trzecią komendą z listy wyświetlonej poleceniem history.

Szybkie uruchamianie poprzednich poleceń

Bash udostępnia nam kilka skrótów, dzięki którym możemy wykonań ponownie polecenie jakie właśnie się zakończyło. Istnieje kilka metod na wykonanie tej czynności:

Wciskając strzałkę do góry pojawi się nam poprzednie polecenie

!! – uruchomione zostanie poprzednio wydane polecenie

!-1 – uruchomione zostanie poprzednio wydane polecenie

[Ctrl] + P – wyświetli się poprzednio wydane polecenie

http://osworld.pl/sztuczki-z-bash-history/